

ВАРНАДСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

JOURNAL DE LA MUNICIPALITÉ DE VARNA

ИЗДАВА ВАРНАНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА — ORGANE OFFICIEL DE LA MAIRIE — VARNA

Основанъ и редовно излизащъ отъ 1888 год.

Брой 2 лв. Излиза седмично. Телефонъ № 103. Edition Hebdomadaire 1 п. 2 leva.

Абонаментъ за България:

За година . . . . 55 лв.
За 6 месеца . . . 30 лв.

Всичко за вестника се
изпраща чрезъ
кметството — Варна.

Toute publication et
correspondance doivent
être adressées a la Muni-
cipalité — Varna.

Abonnement pour l'étranger:

Annual . . . . . 110 lv.
Pour 6 mois . . . 60 lv.

Уредникъ: Б. Д. ГЕНЧЕВЪ.

ОБЯВЛЕНИЯ: Официални по 2.50 лв.
на кв. см. търг. по споразумение.

Redacteur: B. D. GENTCHEFF.

35 ГОДИШЕНЪ ЮБИЛЕЙ ВЪ ВАРНА

Проф. Ал. Балабановъ

***

Низъ: години цѣли тридесетъ и петъ,
Катъ ученъ, писателъ, общественикъ, поетъ,
Безспирно той служи и още продължава,
Въ изкуство, наука, да ни просвещава.

Неговото дѣло, е дѣло на гигантъ;
Перото духовито — перо е на талантъ.
За него сж догми, правила, повѣли,
Предразсждъци праздни, отдавна увехтѣли!

Познавачъ префиненъ въ изкуството древно;
Предаль ни го дивно, приказно — вълшебно.
Отъ прахътъ на толкозъ десетки вѣкове,
Днешний ни напредкъ, той кове, кове . . .

Унесенъ въ просвѣтни дѣла грандиозни;
Въ просветлене мрака; въ случки куриозни
Испада той често, но съ туй по високо
Гениятъ му литва и свети широко.

Дѣла му полезни, тѣ сж вече безброй.
Що ли не познава, где ли не е той? . . .
За да се опише тозъ народенъ фаръ,
Менъ умене липсва, а — най-вече даръ.

— Учителю достойни, що отъ тебе грѣй
Слънчево сияне, на днешний ти юбелей,
Зарна пожелава: за вѣкъ половинъ
Обеляръ да бждешъ въ Охрида синъ!

Б. Д. Генчевъ.

Едно голѣмо културно тържество въ Варна.

ПОЕТЪ

Въ лѣво огънь тихъ прѣщи, едвамъ, едвамъ,
Пепель става, сетня суха сѣчка тамъ.
Въ дѣсно съ ударъ твърдъ часовникъ

на стена,

Безотдихъ стрелката ходи по деня
Между дветъ личби седналъ и мечтай
Тоя, който нежна златна тъканъ ткай;
И гради високи стройни мостове,
Да го носятъ прѣко дни и часове,
Пламъкъ нѣмъ гори и грѣй безъ спиртъ
На единъ незнаенъ веселъ миръ.

Ал. Балабановъ.

На 11 т м. въ Общинския театъръ стана тържествено чествуване 35-й годишния юбилей на нашия ученъ, писателъ, журналистъ и общественникъ професоръ Александъръ Балабановъ, на което присъжествува и самия юбилей.

Тържеството започна съ националния химнъ «Шуми Марица» изпълненъ отъ хорътъ на г. Ал. Кръстевъ и свпроводенъ отъ оркестра на флота. Подъ палката на г. Кръстевъ хорътъ изпѣ «Охридъ синъ» отъ юбеляра и няколко народни македонски пѣсни. Оркестра на флота дирижиранъ отъ капелника си г. Поповъ, достави няколко приятни минути на присъжествуващите. Артистътъ г. Керановъ и

една ученичка декламираха изъ Единъ Царь и стихове отъ юбеляра.

Професоръ Ц. Календжиевъ представи средъ нестихващи овации юбеляра, следъ което въ сбитя форма изтъкна значението за нашата просвета и културенъ напредѣкъ крупнитѣ фигури на професоритѣ Милетичъ, Иширковъ и Ал. Балабановъ, на които, накрай пожела дълъгъ и все тѣй творчески полезенъ животъ.

Професоръ Я. Арнаудовъ охарактеризира съ една хубава цветиста речъ живота и творчеството на Балабанова, разлеждайки го като ученъ, писателъ, журналистъ, поетъ и човѣкъ.

Следъ това започнаха поднасяне поздравленията и подарѣцитѣ на юбеляра.

Такива бѣха поднесени отъ страна на Варненската община, Машинното училище, гражданския комитетъ, гимназитѣ, македонската емиграция, Учителскитѣ д-ва, курортната лига, д-во «Майка», Любовъ къмъ Родината, есперантиститѣ и др.

Юбелярътъ отговори тронатъ и развълнуванъ на всички поздравления.

Съ това скромно чествуване варненци доказаха, че ценятъ и уважаватъ многозаслужилия професоръ, който между другото има неограничени заслуги къмъ нашия градъ и не престава да го пропагандира и величае съ перо и слово.

Тукъ даваме и една частъ отъ трудоветѣ му писани за градътъ ни:

ВАРНА

Бѣхъ живѣлъ две години въ Солунъ, отъ гдѣто се вижда свѣтлината и безсмъртието на Олимпъ. Бѣхъ видѣлъ Балтийското море отъ Свиномюнде до островъ Рюгенъ съ всичкия луксъ на брѣговетѣ му. Бѣхъ видѣлъ и други морета. И едва следъ това, презъ лѣтото въ 1903 година, за прѣвъ пътъ видяхъ и Варна.

Като закованъ стояхъ на брѣга на морето цѣлъ часъ. Гледахъ и гледахъ и не можехъ да се нагледамъ. Мислѣхъ и не можехъ да се намысля това е на България! Радвахъ се и не можехъ да се нарадвамъ.

Изведнажъ такъвъ безкрай, гледанъ отъ хубава градина!

И свѣтлината на цѣлия изтокъ сякашъ бѣ се разлѣла надъ Черно-море. И тогава за прѣвъ пътъ се зачудихъ и възмутихъ, че се нарича Черно това свѣтло море. Че нали хее, само още въ пре-пре-престаритѣ митове се било наричало негостоприемното. Понтосъ Аксинюсъ — въ ония времена, отъ които и приказки вече не сж остана. Че нали още въ началото на нашитѣ приказки, то се нарече гостоприемното, хубавото, приветливото море — Понтосъ Евксиносъ!

И понеже младъ бѣхъ тогава, тия вериги влачехъ, замечтахъ се и бидохъ обжденъ отъ таманения димъ на древноелинискитѣ приказки... Нали точно срещу Варна, много далечъ, на другия брѣгъ, въ мъглата на голѣмата источна свѣт-

лина, е Колхида, за гдѣто още преди приказкитѣ аргонавтитѣ бѣха потеглили на чело съ Язона да откраднатъ Златното руно! Нали тамъ пазели тия страшни змейове това Златно руно, блѣскаво като слънцето! Нали бѣ отъ тамъ чародейната внучка на Слънцето Медея, любовта на която запали цѣлия изтокъ, а сама биде изгорена отъ Европа! Силния гнѣвъ на която погуби собственитъ й деца, за да се върне пакъ въ страната на слънцето на своята крилата колесница, дарена й отъ самия нейнъ дѣдо Слънцето.

Нали прокудената майка Нефела — Мжглена — за натамъ изпрати своетѣ мили деца Фриксъ и Хелъ на овена съ Златното руно да лѣтятъ надъ земята. Нали въ тоя лѣтежъ Хела падна отъ златорунния си хидропланъ и се удави — и нарече морето Хелеспонъ! Хее, тамъ долу това море има едни порти. Презъ тѣхъ се влиза въ него — и то се затвиря отъ всички страни. Нѣкога тия порти сж били две голѣми скали, които сж се плескали една друга — и сж смазвали всичко което би минало между тѣхъ. Не сж пускали ни корабъ ни птиче да мине. Хитриятъ Язонъ, началникъ на Аргонавтитѣ, пустиналъ единъ дивъ гжлъбъ да мине — скалитѣ се сплесноли, оскубали опашката на гжлъба. Докато пакъ да се плеснатъ, Язонъ преминалъ съ своя най-бързъ корабъ Арго. Скалитѣ могли да откършатъ само задната частъ на кораба. И когато Аргонафитѣ влѣзли въ Черното Море,

Професоръ Балабановъ като лѣтовникъ на Варненския плажъ въ обществото на Министеръ Д-ръ Ал. Гиргиновъ нар. представителъ Хр. Манасовъ и др.

скалитѣ се заковали, тия Симплегади, тия две огромни камени клещи не се затваряли вече, всѣки е можелъ да си мине свободно съ своя корабъ. И за това цѣлото огромно море се пререкло отъ Понтосъ Аксинось — негостоприемно море — на Понтосъ Евксинось — гостоприемно море и приветливо.

Тогава защо се нарича още Черно, когато срещу него е изворотъ на слънцето!

Но какво значи името предъ тоя блѣсъкъ на безкрая! Нали царица Маглена (Нефела) тамъ изпрати децата си да ги спаси свѣтлината на слънцето? Златното руно е златото на слънцето.

И както бѣхъ младѣ и както си влачахъ веригитѣ за една усмивка или за погледъ милъ или за единъ лжтъ, двойна молитва се изтръгна отъ младежитѣ ми гърди:

Господи, запази на България това море и тоя хубавъ градъ Варна!

Господи, бжди милостивъ, дай ми възможностъ да мога да идвамъ тука, да идвамъ и сетне, въ годинитѣ, въ които нѣма да бжде младѣ и нѣма да влача тия вериги. Дай ми да идвамъ и да стоя предъ извора на Слънцето!

Богъ послуша и дветѣ ми молитви. Варна е все още на България.

Ето, отъ тогава, въпреки че си останахъ съ сжщитъ крайно оскѣдни срѣдства, както въ младини, когато идѣхъ съ бохчичка и съ веригитѣ си, и азъ почти всѣка година виждамъ Варна, често дори и децата ми — за тѣхна безкрайна радостъ.

Когато я видяхъ за първи пжтъ — пуста бѣ тя, макаръ и въ разгара на сезона. Но сега, колко много работи се направиха, колко много свѣтъ се събира тамъ!

А сега си само спомнямъ за таинството на приказнитѣ отъ древнитѣ времена. Но сега пакъ тамъ, далечъ на другия брѣгъ на това Черно-море, се извършва действието на най-голъмата, най-за-

гадачната приказка на нашата земя, Руската приказка!

Варна е на България. Но за Варна трѣбва да се грижатъ всички българи. Не искамъ да кажа, че трѣбва да се пренебрегватъ другитѣ курорти, всѣки си има своята сила и своята прелесть, но Варна е единствена.

Особенно хубави сж и интересни околноститѣ на Варна. Който иска да види приказката въ действителностъ, нека отиде въ Каменната гора при Варна. Това чудо заслужава малко пжтъ. Който иска да види рая на Европа — нека отиде при Аладжа манастиръ. Ситенъ, дългъ 3 и пол. килм. ширикъ пясъкъ — никждѣ нѣма такъвъ плажъ. Надъ него най-хубавата котловина съ буйна, като подъ Везувий растителностъ. Казватъ, тамъ вирѣли всички дървеса и всички плодове... Отъ всѣкжде срещу слънцето, отъ всѣкжде запазено! И тоя веселъ забитъ въ скалата Аладжа-монастиръ.

Но разбира се, сърдцето на всичко е самата Варна. Отъ тамъ всѣки новъ и всѣки интересенъ животъ и походъ на всички страни.

Има още работа да се извърши, до като се извърши желаното съвършенство. Но не може да се откаже умилителното усърдие на варненскитѣ управници да направятъ всичко възможно, за да бжде Варна достъпна за всички кесии, да бжде чиста като редко нѣкой другъ градъ въ България. Да бжде интересна презъ сезона съ тържества по суша и по море — и да бжде винаги хубава.

Всѣки българинъ трѣбва да помага съ всички срѣдства, за да може да се повдига тая голѣма звезда на Черно море, за да не оставаме цѣлата работа на тѣй и тѣй отрудненитѣ варненски общ. власти, които иматъ и страшната грижа да бдятъ за живота и благоденствието на единъ градъ откъснатъ отъ своята родна земя.

И само така Варна ще расте, ще цвѣти и ще гоѣе, като земината на България!

Д-ръ П. Д. Скорчевъ

Дейността на Варнен. Хигиенна Лаборатория през 1933 г. съ особенъ огледъ на града Варна.

Бъсътъ и неговото предпазно лѣкуване съ огледъ на Варна като лѣтодище.

Нуждата отъ бързо и достъпно противобъсно лѣкуване е, която даде първия потикъ да се създаде въ Варна бактериологическа и противобъсна станция. Защото отъ десетки години бъсътъ върлува въ Варненско сравнително най-силно и Варна бѣше най-отдалечениятъ градъ отъ единствения до скоро въ България противобъсенъ институтъ въ София. Какви ще да сж били тогава неудобствата и теглилата на ухапанитѣ отъ Варненско, принудени да пътуватъ дълъгъ пътъ и да престояватъ по две седмици въ чуждата за нашия край София, при скѣпъ и мъченъ животъ — ще ни стане ясно като имаме предъ видъ, че половината отъ нашиятѣ ухапани биватъ деца и малолѣтни. У насъ идватъ на лѣкуване годишно до 800 ухапани, половината най-малко отъ тѣхъ се придружаватъ поне

отъ единъ възрастенъ, ние връщаме най-малко 200 души преценени отъ насъ като ненуждающи се отъ лѣкуване — следователно годишно би трѣбвало да отиватъ въ София до 1400 души отъ нашия край, престоявайки тамъ две седмици. При това нека да се знае, че законътъ предвижда безплатно пътуване само на едно лице, което да придружава ухапано дете и то само подъ 10 годишна възраст. А що се отнася до ухапани моми и жени, тѣ почти никога не пътуватъ сами, а винаги биватъ придружавани отъ свой близъкъ.

Отъ долната таблица, даваща броя на лѣкуванитѣ въ нашата станция отъ 1926 год. насамъ, могатъ да се извлѣкатъ твърде разнообразни и интересни заключения.

I. Разпредѣлба на лѣкуванитѣ отъ 1.VII 1926 г. до 1933 г. по години и по мѣстопроизходъ:

Мѣстопроизходъ на лѣкуванитѣ	1926 1.VII.31.XII	1927	1928	1929	1930	1931	1932	1933	Общъ брой.	‰	На 1000 души население се падатъ лѣкувани:	
											Общо за 1926/33 г.	За 1933 г.
гр. Варна съ 70 хил. насел.	101	159	113	260	251	165	202	155	1406	30	20 ⁰ / ₀₀	2·21 ⁰ / ₀₀
Варненски окръгъ съ 160 хил. жители	53	149	156	146	124	100	281	282	1291	25	8·7 ⁰ / ₀₀	1·8 ⁰ / ₀₀
гр. Шуменъ съ 25 хил. жит.	21	57	64	90	43	54	65	63	457	9	18·3 ⁰ / ₀₀	2·52 ⁰ / ₀₀
Шуменски окръгъ съ 335 хил. жители	44	157	155	132	173	247	256	302	1466	32	4·4 ⁰ / ₀₀	0·9 ⁰ / ₀₀
Други окръзи	35	55	56	22	16	12	5	3	204	4	—	—
Всичко	254	576	545	650	607	578	809	805	4824	100	—	—
Умрѣли	—	—	—	—	—	1	—	1	2	—	—	—

Отъ тази таблица ние най-напредъ узнаваме, че презъ изтеклата 1933 г. сж лѣкувани общо 805 ухапани — почти сжщо толкова, колкото и презъ 1932 г. Презъ тѣзи две години броятъ на ухапанитѣ отъ бѣсни кучета и други животни е значително по-високъ, особено въ Варненско (1·8⁰/₀₀), гдето той, съобразно броя на населението е тѣкмо два пѣти по-голѣмъ отколкото въ Шуменско (0·9⁰/₀₀). Сжщото заключение извлѣчаме и отъ общия за осемтѣ години брой на лѣкуванитѣ съ 8·7 души лѣкувани на 1000 души население въ Варненско и 4·4 лѣкувани на 1000 души население въ Шуменско.

Сравнително твърде голѣмъ брой ухапани и лѣкувани се падатъ на града Варна съ неговото 70 хилядно население. Годишно той дава срѣдний 206 лѣкувани. Презъ последнитѣ осемъ години съ общо 4824 лѣкувани въ станцията ни, само на града Варна се падатъ 1406 души, което прави 30% отъ всички лѣкувани презъ това време.

При едно население отъ 160 хиляди (безъ гр. Варна), варненскиятъ окръгъ е далъ за осемъ го-

дини общо 1291 ухапани и лѣкувани, когато отъ шуменския окръгъ при население отъ 335 хиляди (безъ гр. Шуменъ) сж лѣкувани презъ сжщото време общо 1466 ухапани. Тази голѣма разлика, показваща едно значително по-голѣмо разпространение на бѣса въ Варненско се дължи по всѣка вѣроятностъ на обстоятелството, че тукъ овчарството е по-силно развито, поради което и кучетата сж по-многобройни, а още и на това, че равна Добруджа, съ своето голѣмо богатство на овци и кучета е съседна на Варненско и бѣснитѣ кучета отъ тази областъ често прѣбгватъ къмъ селата на нашия окръгъ.

Друго едно важно заключение, което ние извлѣчаме отъ горната таблица е, че бъсътъ въ градоветѣ, споредъ броя на населението имъ, е много по-силно застъпенъ отъ колкото въ селата. Тѣй, за осемъ години на 1000 души варненско градско население се падатъ 20 лѣкувани, когато на 1000 души селско население въ Варненско се падатъ само 8·7 лѣкувани. На 1000 души жители на града

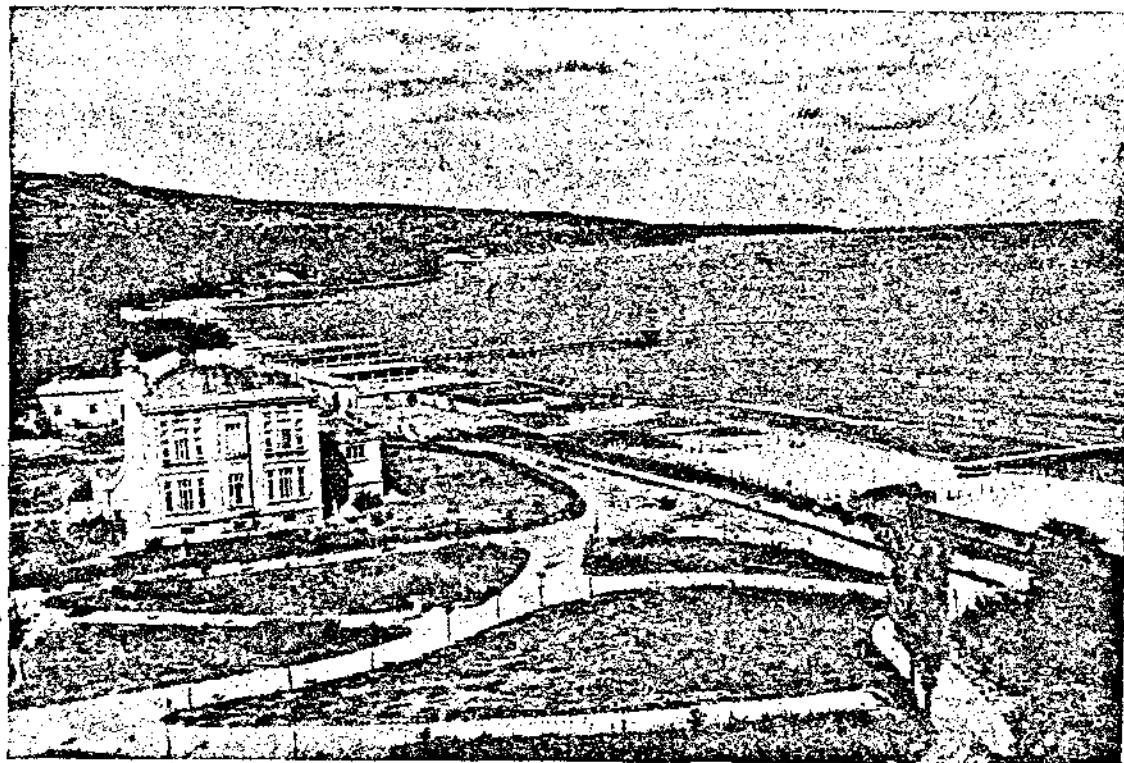
Шуменъ за сжщото време се падатъ 18'3 лѣкувани, а на 1000 души селско население отъ шуменския окръгъ се падатъ само 4'4 лѣкувани. — Причинитѣ за по-голѣмия процентъ на ухапанитѣ въ градоветѣ сж следнитѣ: когато едно бѣсно куче се движи изъ града, чието население е сгжстено на малка площъ, въ своя бѣгъ такова куче е въ състояние да срещне по пжтя си и да ухапи много повече хора, отколкото въ едно село, чието население е прѣснато изъ обширни дворища, а сжщо и по къра и възможността за ухапване е много по-малка; отъ друга страна пѣкъ несъмнено е, че по-просвѣтеното градско население прибѣгва по-охотно до противобѣсно лѣкуване, отколкото селското, което по-бавно се решава да потърси такова лѣкуване, бидейки то съпроводено за него съ повече неудобства и разноски.

Би трѣбвало да се очаква, шото градътъ Варна да даде сравнително по-вече лѣкувани, бидейки противобѣсната ни станция по-лесно достъпна за неговото население. Отъ нѣкои страни дори ни е подхвърлено, че ние ужъ безразборно сме подлагали на противобѣсно лѣкуване всѣки варненецъ, който дойдѣлъ въ станцията ни и ни заявѣлъ, че ималъ най-нищоженъ докосъ съ бѣсно животно; макаръ да имъ е известно, че за всѣки ухапанъ, който се лѣкува при насъ, такова лѣкуване ни се изисква съ свидетелство отъ ветеринарната и отъ санитарната властъ. Но въ случая върното е тъкмо обратното. При едно околно население, между което бѣсътъ върлува два пжти по-силно, на 1000 души варненски граждани за 1933 год. се падатъ 2'2 лѣкувани, когато на 1000 шуменски граждани за сжщата година, при два пжти по-малко бѣсъ измежду околното селско на-

селение се падатъ 2'52 лѣкувани. Това идва да покаже, че подборътъ който ние правимъ на ухапанитѣ варненски граждани, които всички идватъ изпърво при насъ за съветъ и после биватъ изпращани при ветеринарния лѣкаръ за свидетелство относно здравословното състояние на ухапалото куче, че тоя именно нашъ подборъ е много по-строгъ, че ние тукъ въ Варна много по-критично прецеждаме желаяшитѣ да се лѣкуватъ, отколкото това става въ Шуменъ, дето преценката за нуждата отъ противобѣсно лѣкуване се прави само отъ мѣстнитѣ лѣкари.

Като изтъкваме обстоятелството, че селското население по-мжчно прибѣгва до противобѣсно лѣкуване, трѣбва веднага да добавимъ, че това винаги става въ ущърбъ на здравето и на живота му. Между селското население на Варненско и Шуменско се срещатъ много по-често такива, които лекомислено се отнасятъ при случаи на ухапване отъ неизвестно или съмнително за бѣсъ куче, отколкото между градското. Зашото отъ осемъ години насамъ ние имаме отбелязани 15 подобни случаи завършили съ побѣсняване и смъртъ, отнасящи се всички лекомислени жители само на села изъ Варненско и Шуменско. Тази цифра отъ 15 побѣснявания е въ сжщность твърде голѣма, като се има предъ видъ, че грамадното мнозинство отъ ухапанитѣ селяни въобще идватъ при насъ поне за съветъ, та остава само една твърде незначителна частъ отъ ухапани, отбѣгнали отъ нашето лѣкуване. И тъкмо изъ срѣдата на тия малцина нехайници изхождатъ тия 15 нещастни случаи!

Тази цифра идва да ни покаже отъ друга страна грамадното значение на нашето предпазно противобѣсно лѣкуване. Знае се, че преди въвеж-

Аквариумътъ, паркътъ, морето и редъ още красиви забележителности на Варна.

дането на това лѣкуване (1885 г.) отъ всички ухапани отъ бѣсни и съмнителни кучета около 15—20 сж побѣснявали и умирали, следователно ако отнесемъ тоя процентъ къмъ нашитѣ близо 5000 лѣкуванци презъ последнитѣ осемъ години, излиза, че ние сме спасили 800—1000 души отъ сигурна бѣсна смъртъ. А вмѣсто тази страшна цифра, изъ срѣдата на нашитѣ лѣкувани сж загинали отъ бѣса само двама души — отъ тия 5000 лѣкувани. Както никое имунизираше лѣкуване не може да разчита на абсолютна сигурностъ, тъй и противобѣсното дава несполуки, ако и твърде незначителни и различни за разнитѣ противобѣсни институти, движейки се отъ 0 до 2%. Нищожната смъртностъ на лѣкуванитѣ въ нашата противобѣсна станция — само 0,04% се дължи преди всичко на добре изпитаната и прилагана отъ насъ метода на противобѣсно лѣкуване по Ноегуес и Алвисатос, а още и на обстоятелството, че нашиятъ *virus fixe*, съ който си служимъ за инокулиране на зайци и за добиване на противобѣсна вакцина е отлично запазенъ и притежава ценни свойства. А отъ друга страна отъ не по-малко значение за добрия успѣхъ

е и фактътъ, че вакцинитѣ се приготвятъ ежедневно прѣсни и то най-грижливо отъ самия началникъ на станцията (поради което ние нѣмаме случаи отъ нагнояване или други по-чувствителни усложнения) и че лѣкуването се преценява и дозира отъ самия него индивидуално, споредъ особеноститѣ на ухапаниа, а не шаблонно, както е при други методи и противобѣсни станции. Инжекциитѣ сжщо се правятъ лично отъ лѣкаря — дѣлникъ и праздникъ.

Презъ нашата осемъ годишна противобѣсна служба се установява, че мжжетъ даватъ срѣдно два пкти по-много ухапани отколкото женитѣ, понеже първитѣ по-вече се движатъ навънъ и по къра, а женитѣ стоятъ повече въ къщи. Най-много, като най-слабо самозащитни, сж изложени на ухапване отъ бѣсно куче, — и то поради низкия имъ ръстъ не рѣдко по-опасни мѣста като ржце и глава децата подъ 14 годишна възраст (36% отъ общия брой на нашитѣ лѣкувани), а при възраст отъ 0 до 30 год. процентътъ на ухапанитѣ достига 73%. Долната таблица показва нагледно тѣзи обстоятелства.

II. Разпредѣлба на лѣкуванитѣ презъ 1933 год. по полъ, възраст и селище.

Възраст	Отъ 0 до 14 год.		Отъ 15 до 29 год.		Отъ 30 до 45 год.		Отъ 45 до 59 год.		Отъ 60 г. нагоре		Всичко
	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.	м.	ж.	
Граждани	102	62	97	44	44	32	22	11	9	6	429
Селяни	79	55	102	25	36	23	29	14	6	6	376
Всичко	181	117	199	69	80	55	51	25	16	12	805
Общо	298		268		135		76		28		805

Годишното време не оказва особено влияние върху разпространението на бѣса. Но може да се каже, че изобщо на зимнитѣ месеци се падатъ по-малко ухапани, отколкото на лѣтнитѣ. Това се дължи на обстоятелството, че презъ студената зима хората си стоятъ повече въ къщи и следователно по-малко сж изложени на ухапване отъ скитащитѣ изъ улицитѣ или по къра бѣсни кучета. Пъкъ и самитѣ заболѣли кучета презъ лютата зима умирагъ по-скоро, отколкото презъ топлото лѣто и следователно по-малко време сж въ състояние да хапятъ. Въ никой случай лѣтната горещина, колкото и да бжде тя непоносима, не може да бжде причина за появата на бѣсъ по кучетата, както погрѣшно мнозина мислятъ, нито пъкъ незадоволениятъ половъ нагонъ е отъ каквото и да било значение за побѣсняването на дадено куче. Защото бѣсътъ у кучетата не се самозаражда. Той е заразна болестъ и заразнитѣ му зародиши сжществуватъ отъ памтивѣка и се намиратъ въ мозъка и въ лигитѣ на бѣсното животно, което пъкъ отъ своя страна я предава на здрави животни чрезъ ухапване. Бѣсътъ върлува и между дивитѣ животни, особено между вълцитѣ, чакалитѣ, но не рѣдко се случватъ и бѣсни лисици и други дребни дивитѣ животни — дори и прилепи*). Побѣснѣли

*) Презъ 1914—18 г. въ Бразилия е наблюдавано масово побѣсняване между прилепи, които хапейки безбройнитѣ стада едъръ добитъкъ и конски табуни сж причинили побѣсняване и смъртъ на повече отъ 10 хиляди глави едъръ добитъкъ.

мечки, които въ такъвъ случай ставатъ „стрѣвници“ сжщо тѣй сж наблюдавани. И у дивитѣ животни бѣсътъ се разнася чрезъ ухапване.

Чрезъ ядене на месо дори на умрѣли отъ бѣсъ животни до сега не е наблюдавано заразяване и заболяване. Въ Германия презъ време на великата война, когато е върлувалъ бѣсъ около руската граница, поради липса на месо нѣмцитѣ редовно сж изяждали умрѣлитѣ отъ бѣсъ животни дори и кучета безъ да се е случило нито едно побѣсняване у консуматоритѣ (Kraus, Lyssa bei Mensch und Tier, стр. 131) Само при прѣсни рани по устнитѣ и венцитѣ теоретически е възможно заразяване и то само ако се яде недовааренъ мозъкъ или плюнчени жлези — месото, кръвта и млѣкото на бѣсно животно не представляватъ никаква опасностъ.

Обаче нека за всички бжде правило, щото никой самъ да не отсжда въ случай на какъвто и да било допиръ съ бѣсно животно или съ лигитѣ му, а да се допитва, особено тукъ въ Варна въ противобѣсната станция, дето отъ най-вещо мѣсто ще се прецени и отсжди какъ да се постъпи въ случая.

Съ право може да се каже, че бѣсътъ е кучешка болестъ. Следъ бѣсниа вълкъ, който напада и грозно разкъсва многобройни овци, кучета и едъръ добитъкъ, налита и на хора и имъ нанася тежки и дълбоки рани по глава и шия, бѣсното куче е което прави най-голтми и опасни ухапвания. При нашитѣ случаи обикновеното хапещо жи-

вотно е кучето — около 87% отъ всички наши лѣкувани отъ 8 години насамъ сж ухапани отъ куче. Обаче тукъ въ Варна имаме често ухапвания и отъ бѣсни котки — при около 10%. На трето мѣсто иде бѣсната свиня, а после и други домашни животни — конь, магаре, добитъкъ. Изобщо ухапванията отъ бѣсни трѣвопасни животни не сж тъй опасни; чрезъ тѣхъ по-мжчно се предава заразата на ухапанитѣ лица.

Долната таблица ни дава

III. Разпредѣлба на лѣкуваниуѣ презъ 1933 г. по вида на ухапалото животно.

Куче	Котка	Конь или магаре	Говоде	Заякъ	Коза	Свиня	Човѣкъ (лиги)	Всичко
599 (74.4%)	129 (15.5%)	28	17	5	9	14	8	805

Отъ голѣмо значение за по-бързото и сигурно побѣсняване е голѣмината на ранитѣ и мѣстото дето тѣ сж нанесени отъ бѣсното животно. Най-опасни сж ранитѣ по лицето, главата и шията — при тѣхъ побѣсняватъ около 60% отъ ухапанитѣ (ако не се лѣкуватъ) и то за сравнително кратко време. Бѣснитѣ котки сж по-опасни — при подобни тѣхни ухапвания умиратъ 70% отъ ухапанитѣ. Следъ ухапванията по главата, на второ мѣсто по опасностъ идватъ ухапванията по китката на ржката, следъ това ухапванията по голо, ухапвания презъ дрехи, одрасквания съ ноктитѣ на бѣсно животно. Долната таблица ни дава

IV. Разпредѣлба на лѣкуванитѣ презъ 1933 г. по видъ и мѣсто на ухапанитѣ рани.

Глава	Ржце	Снага	Крака	По много мѣста	Всичко	Дълбоки рани	Плитки рани	Безъ видима рана
16	550	32	226	41	805	18	601	186

Отъ голѣмо значение за успѣха на противобѣсното лѣкуване е да бжде започнато колкото се може по-скоро следъ ухапването. Наистина, ние можемъ успѣшно да предпазимъ отъ побѣсняване и закѣснѣли случаи като прилагаме (въ нашата станция) едно интензивно лѣкуване, обаче все пакъ най-разумното е лѣкуването да се започва въ най-скоро време следъ ухапването. Долната таблица ни дава

V. Разпредѣлба на лѣкуванитѣ презъ 1933 г. споредъ днитѣ на закѣснението.

Лѣкуването е започнало съ закѣснение отъ дни	0 до 4	5 до 7	8 до 14	15 до 20	22 и повече	Всичко
	298	268	135	76	28	805

Най-после отъ значение е дали ухапванията сж станали по голо и презъ дрехи. Колкото дрехитѣ сж по-дебели и плътни, толкова по-малка е вѣроятността, щото заразносна лига на хапщото куче да проникне въ раната — по-вече или по-малко тя остава просмукана въ тъканитѣ на дрехитѣ и недостига въ голѣмо количество въ раната. Затова по-опасни сж ухапванията по голо. Долната таблица ни дава такава една

VI. Разпредѣлба на ухапванията у лѣкуванитѣ:

По голо	Презъ дрехи	Всичко
356	269	805

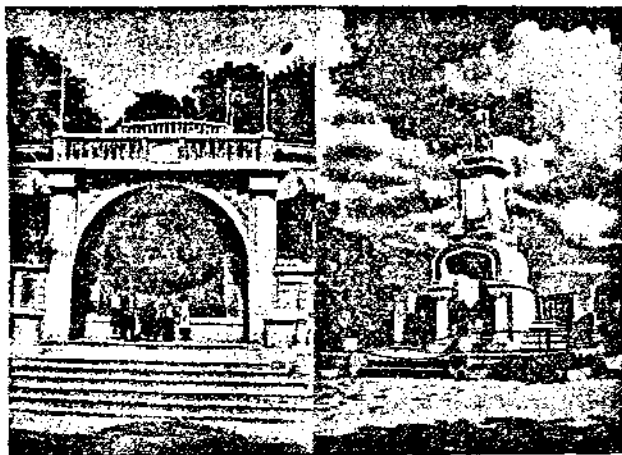
*

Отъ изложеното се вижда, че бѣсътъ е все още една доста разпространена болестъ по кучетата въ Варна, чието население дава годишно по 200 ухапани, нуждащи се отъ противобѣсно лѣкуване, т. е. отъ 2000 варненци, петима се подлагатъ на такова лѣкуване всѣка година. Особено значение придобива бѣсовата опасностъ за Варна, като лѣтовище. Ние трѣбва да бждемъ много внимателни да не би нѣкой отъ нашитѣ лѣтовници, особено отъ чужденцитѣ, бидейки ухапанъ, да остаче нелѣкуванъ и да побѣснѣ следъ завръщане у дома си. Всѣки може да си представи какъвъ ужасъ и възмушение би било тамъ, какъвъ ударъ за името на нашето лѣтовище тукъ. Ето защо дългъ е на варненци — служебни и частни лица — при всѣки случай на ухапване отъ куче или котка, ухапаниятъ лѣтовникъ веднага да се напѣтва къмъ противобѣсната ни станция. Да се задължатъ сжщо всички хотелиери, квартиродатели и други подобни да следятъ за такива случаи на ухапване и да не пропушатъ да отправятъ ухапанитѣ къмъ станцията. Презъ течение на нашитѣ осемъ години имаме ухапани лѣтовници, лѣкувани при насъ отъ Чехия, Цариградъ, Ромжия, Палестина, а сжщо и нашенци отъ разни градища.

Обаче още по-важно е да се ограничи възможността за ухапване отъ бѣсно куче. Ако въ единъ градъ, дето отъ години насамъ не е имало случай отъ бѣсъ по кучетата е допустимо да се движатъ между публиката малки палета и голѣми песове, у насъ, дето бѣсовата епизоотия е ендемична и отъ десетки години не е преставала, най-малко лекомислено нехайство е да се допушатъ изъ градини, булеварди и други обществени мѣста кучета безъ намордници и безъ да бждатъ водени на верижка.

Въ Варна има ненуждно много кучета; нѣкои семейства притежаватъ по две и три. Броятъ на тия ненуждни, не ловни кучета тукъ въ Варна трѣбва да се намали до крайностъ. Такситѣ за луксозни кучета трѣбва да се повишатъ, а за всѣко второ куче да се удвоятъ и да се събиратъ редовно. Сантименталности спрямо кучета въ единъ градъ дето върлува бѣсъ сж съсемъ неумѣстни!

Да се оповести на околното селско население никой да не води съ себе си куче въ града, подъ страхъ, че то ще бжде веднага унищожено — и действително трѣбва да се унищожатъ! Защото рѣдко се случва да бжде доведена селска кола съ дърва, дини и пр. или каруца безъ

По крайбрежието на Варна красивото дѣло на човѣшния гений изобилствува.

И природата е щедро украсила Варненския брѣгъ.

да бжде придружена отъ едно и повече кучета, много отъ които примамени отъ градскитѣ съблани около месарницитѣ, отричатъ се отъ селото и оставатъ да се скитатъ изъ града като безстопански кучета. А тъкмо тѣ сж най-опаснитѣ разносители на бѣса, та трѣбва безпощадно да се избиватъ. Изобщо службата по тровене на безстопанствени кучета трѣбва да бжде постоянна, всекидневна, презъ течение на цѣлата година. Къмъ края на зимата кучетата се събиратъ на глутници по десетина и повече — това е най-опасниятъ моментъ за разпространение на бѣса и най-удобния за масово тровене.

Явно бѣснитѣ кучета трѣбва веднага да се избиватъ. Поставитѣ, а сжщо и другитѣ стражари трѣбва изрично да бждатъ задължени да застрелватъ бѣснитѣ кучета*). Вереринарната власт трѣбва да бжде уведомявана за тия случаи за да може тя да нареди преследване и убиване на всѣко бѣсно куче, колкото се може по-рано, а да не се оставя да избѣгва и да прави пакости другъ нѣкой день по редъ.

Обаче съмнителнитѣ за бѣсъ кучета, които сж ухапали нѣкого или нѣкое животно, желателно е да не се убиватъ, а да се уединяватъ и наблюдаватъ, следъ като сж хапали въ продължение на 15 дни, защото ухапани кучета и котки намиращи се въ бѣсова инкубация иматъ заразата въ лигитѣ си презъ течение на последнитѣ две седмици преди появата на бѣсовитѣ признаци и ухапваията имъ презъ тия две седмици сж опасни. Изолирането на такива кучета трѣбва да става въ нарочно помѣщение при общинската вегеринарна служба, която веднага трѣбва да бжде уведомявана за всѣко съмнително куче. Съ изолацията се цели да се узнае дали такова едно подозрително куче ще даде признаци на бѣсъ, което въ положителенъ случай става обикновено следъ 5—6 дни.

Отъ какво грамадно значение сж ограниченитѣ мѣрки срещу кучетата за намалението, гесп. изкореняването на бѣса показватъ следнитѣ данни. Въ Англия, дето не се допуща внасянето

*) А не както се случва, подъ предлогъ че не бива да хабятъ патрони, стражари отказватъ да стрелятъ на бѣсно куче.

на кучета отъ вѣнъ безъ тримесечна карантина отъ 1903 г. насамъ не е наблюдаванъ бѣсъ между тѣхъ, сжщо и въ Австралия (6 месечна карантина), Въ Дания, Швеция и Норвегия, дето се взематъ наистина строги мѣрки спрямо кучетата, бѣсътъ тамъ отдавна е непознатъ, макаръ че не сж островни страни. Въ Бавария между 1863—1876 години годишно сж умирали по 14 — 18 души отъ бѣсъ. Следъ въвеждането на задължителния дантъкъ върху кучетата отъ 1876 до 1898 г. бѣсътъ по кучетата, бидейки по-рано застѣпенъ годишно съ повече отъ 500 случаи презъ това време е спадналъ на 60 случаи, а отъ 1883 до 1898 год. не е имало нито едно побѣсняване у хората. Мѣрките спрямо безстопански кучета въ Бавария се прилагатъ особено строго.

*

Привѣршвайки изложението си за дейността на Варнен. хигиенна лаборатория и противобѣсна станция намирамъ за умѣстно да бждатъ казани нѣколко заключителни думи досежно интереситѣ и нуждитѣ на това здравеопазно учреждение.

На първо мѣсто съ признателностъ изказваме благодарностъ на Варнен. градски общински съветъ за мощната и усърдна подкрепа, която той е оказалъ на лабораторията отъ самото ѝ основаване. Още тогава Варнен. община отстъпи своето здание — бившата грѣцка болница „Парашкева Николовъ“ почти изцѣло за нуждитѣ на хигиен. лаборатория. То биде на времето стѣкмено и нагодено за цельта, поправи се и се поднови, а тамъ дето бѣше необходимо подоветѣ се бетонираха. Това здание е уединено, има достатъчно и подходни за лаборатория стаи, обширенъ дворъ, градина и оборъ за лабораторнитѣ животни. Въ него е смѣстена и общинската химическа лаборатория, въ която работи и химикътъ при хигиен. лаборатория. Освенъ дето общината ни е отстъпила това здание безплатно, но ние се ползуваме още и съ безплатна електрическа енергия и вода. Освенъ тия изгоди общината ни предвиждаше ежегодно и една парична помощъ, отъ която все пакъ сме наистина получавали известна частъ. И само съ тази много ценна помощъ отъ страна на Варн. общински съветъ нашата хигиенна лаборатория и противобѣсна станция смогна да изкара сравнително

безмятежно, при много иначе безпарични неволи осемъ дейни години при неотслабнало усъвършенствуване и засилване на службитъ й. За това и лабораторията ни винаги е била крайно усърдна въ услугитъ си къмъ Варнен. санитарна служба и къмъ всички здравни учреждения въ Варна, които отъ своя страна широко сж ги използвали.

Не ще и дума, че и бившата Постоянна комисия, въпрѣки голѣмитъ си мжчнотии, винаги се е показвала, при неотложна нужда, угодлива и щедра къмъ лабораторията.

Отъ 1 юлий 1933 г. хигиенната лаборатория и противобѣсна станция стана държавно учреждение, подведомствено на Гл. Д. Н. Здраве. И веднага се почувствуваха твърде зле мжчнотиитъ, които преживѣва въ финансово отношение държавата ни. Отъ 1 юлий до 31 декемврий мин. година лабораторията ни е получила, бидейки издържана изключително отъ държавното съкровище само сумата 5000 (пет хиляди) лева за издръжка на службитъ въ всичкитъ си три отдѣла! И презъ м. януарий т. г. получихме 20,000, т. е. всичко 25 хиляди. Въ очакване да ни се отпуснатъ нови парични срѣдства (ние и до сега не знаемъ какъвъ бюджетъ е предвиденъ за лабораторията ни!) ние сме задлъжнѣли съ нѣколко хиляди лева на разни доставчици — иначе всичкитъ ни служби трѣбваше да спратъ*). — Откакто лабораторията е минала подъ ведомството на държавата, не ни се предвижда и прислужница — въпрѣки наложителната нужда отъ такава при нашата засилена лабораторна работа и при близо десетъ стаи и кори-

*) Днесъ 7 мартъ привършваме запаса си отъ зайци, и не притежавайки никакви пари въ касата си, не знаемъ какъ ще си набавимъ зайци за идната седмица.

дори, въ които ежедневно се работи и се лѣкуватъ 50 и повече замърсяващи и калящи пациенти. За да си помогнемъ що годѣ ние се видѣхме принудени да плащаме за почистване отъ сумитъ събирани въ кутията за волни помощи. Иначе хигиенната лаборатория би се обърнала на бунище.

Като излагамъ това бедствено състояние, което гнети Варнен. хигиенна лаборатория и противобѣсна станция, вѣрвамъ, че въ интереситъ на Варненската община е, да не ни отказва и за въ бъдеще своята щедра подкрепа. Нека и за напредъ лабораторията ни да се ползува отъ бесплатно помѣщение, електричество и вода, нека при това да ни се предвиди и една парична помощъ поне отъ 20 хил. лева за да можемъ да си набавяме на време ония материали, които сж необходими за противобѣсно лѣкуване на годишно 200 ухапани варненци, за приготвяне на скжпоструващитъ хранителни срѣди, които ни сж необходими при изследване годишно и на повече отъ 100 водни проби взети отъ разни източници въ и около Варна, за изследване на разни инфекциозни материали взети и отъ стотици болни варненски граждани отъ дифтерия, тифусъ, сифилисъ, малария и пр.

При това, отъ голѣма полза за лабораторията ни ще бжде, до като държавата не ни предвиди кредитъ за прислужница, да ни се даде такава временно отъ Варн. община.

Надявайки се на едно взаимно разбирателство и сътрудничество, ние бодро ще продължаваме да обслужваме санитарнитъ учреждения въ Варна и да работимъ за повдигането на хигиената и на здравето на населението въ Варна и въ района на лабораторията.

ПОЛЕЗНИ СЪВЕТИ

— Гербовитъ марки върху договоритъ, разпискитъ и смѣтко-разпискитъ трѣбва да се унищожаватъ, винаги съ текста, а не съ печатъ, даже и отъ д-вата и пр. (Чл. 49 отъ закона за герб. налогъ)

— Изплатенитъ въ пари пжтна тегоба, врем. труд, повинность и врем. ж. повинность се приспадатъ при изчислението на данъка занятие. (Окр. № 18985 отъ 4 XI 1933 г.)

— Недаванетоъ възражения срещу определения доходъ по сведенията на данъчния агентъ въ предвидения срокъ не лишава инвъзразилитъ данъкоплатци отъ правото на обжалване предъ контр. комисия. (Окр. № 17566 отъ 13 X 1933 г.)

— Доказванетоъ, че акциза на виното и данъка на материалитъ, отъ които се вари ракия, сж платени, става съ единъ отъ следнитъ документи: квитанция, вносенъ листъ и данъчна книжка на производителя. Други документи не се признаватъ. (Окр. № 11610 отъ 10. V. 1933 г.)

— При вдигането и пренасянето на безалкохолни вина не се иска депозитъ на суми за акцизъ. Ако се окаже при анализата на стокитъ, че е алкохолно, притежателя се задължава съ акцизъ

по подадената декларация за измѣрване на виното. (Тел. № 28267 отъ 17. XI. 1933 г.)

— Лице или д-во, което купи на публиченъ търгъ имотъ, подлежащъ на данъкъ върху сградитъ, е длъжно да заяви на данъчния началникъ това въ тридесетъ дневенъ срокъ отъ като определението на сжда за угвърждаване на продажбата е влѣзло въ законна сила. (Чл. 18 отъ зак. за дан. сгради).

— Домашна движимостъ (покжщина), която безъ ограничение на стойността й, се освобождава отъ данъкъ върху наследствата, сж всички предмети за домашно и лично употребленио: мебели, завивки, постелки, облекло и др. (Окржжно № 1032 отъ 27. I. 1931 г.)

— Лицата, закупили на търгъ сечища, не се облагатъ отдѣлно и съ данъкъ занятие, ако продаватъ дървения материалъ направо отъ сечището било на консуматора, било на лица, които иматъ сладове. (Окр. № 11054 отъ 1927 г.)

— Сергийно право не може да се събира отъ лицата, които доставятъ предмети по кжщитъ и разнитъ търговски заведения. (Реш. № 509 отъ 17. XII. 1925 г. на В. А. С.)

Печатница „Войниковъ“ — Варна. Тел. № 502.

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

(Продължение отъ миналия брой)

ПРИБОДНА ЧАСТЪ

Глава I-ва Редовни приходи:

По отдѣлъ А	13,819,000	лева
" " Б	17,573,400	"
" " В	12,560,035	"
" " Г	1,555,000	"

Всичко по глава I-ва 65,507,435 лева

Глава II-ра

Извънредни приходи:

По отдѣлъ извънредни приходи 19,626,217 лева

А всичко по глава I и II 45,133,752 лева

РАЗХОДНА ЧАСТЪ

Глава I-а Редовни разходи:

По Отдѣлъ А.	3,560,566	лева
" " Б.	16,399,601	"
" " В.	772,600	"
" " Г.	950,000	"
" " Д.	9,246,383	"
" " Е.	4,308,000	"
" " Ж.	3,121,292	"
" " З.	4,298,438	"
" " И.	599,555	"
" " К.	2,251,000	"

Всичко по глава I-а 45,507,435 лева

По глава II-ра

Извънредни разходи:

По отдѣла извънредни разходи 19,626,317 лева

А всичко по глава I и II 65,133,752 лева

РЕШИ:

Приема окончателно на III четене бюджета на общината за 1933/934 финансова година, съ следния приходъ и разходъ:

По глава I-ва

Редовни приходи	45,507,435	лева
Редовни разходи	45,507,435	"

По глава II-ра

Извънредни приходи	19,626,317	лева
Извънредни разходи	19,626,317	"

Следъ това съветътъ реши да се дадатъ подъ наемъ на 8-а п. дружина зеленчуковитѣ общински градини въ мѣстността „Орта-Чаиръ“ за още една година и да се изплатятъ отчужденитѣ мѣста и сгради по улици „Бенковска“, „Д-ръ Пюскиллиевъ“ и др.

Следъ изслушване доклада на началника на Архитектурното отдѣление г. архитектъ Богдановъ, относително решението на комисията, назначена да се занимае съ искането на Окр. Спортна Область

за даване квартални игрища, съвета реши да се дадѣтъ такива съ условна собственост на спортнитѣ клубове: 1) „Шипченски Соколъ“ и „Владиславъ“, 2) на сп. кл. „Диана“, 3) на сп. кл. „Побѣда“, 4) на сп. кл. „Приморець“, 5) на сп. кл. „Левски“ и 6) на сп. кл. „Тича“.

По доклада на сжщия началникъ и следъ като се изказаха съветницитѣ г. г. П. Стояновъ, Софр. Георгиевъ, Др. Ненковъ, Ст. Савовъ, Ж. Желябовъ, Н. Поповъ, Хр. Мирски, п. кметъ Д. Кенковъ и кмета П. Ю. Панайотовъ, съвета реши да отмѣни решението си № 39 отъ 11. VIII. т. г., съ което се измѣня регулацията на кв. № 27 за отчуждаване на 125 кв. м., като поради фин. затруднение, си остава старото положение.

Сжщо по докладъ на началника на Архитект. отдѣление решението на регулац. комисия № 48 отъ 19. X. 1933 г. по въпроса за кв. № 1, съвета реши да се направятъ постъпки за изменение на дворишната регулация на този кварталъ въ смисълъ, отредения кварталъ на Пост. Комисия да се присъедини къмъ тоя на общината.

По докладъ на директора на Електр. стопанство г. Инж. Д. Поповъ, съвета одобри да се изплатятъ допълнителни възнаграждения на нѣкой специалисти отъ стопанството за положенъ извънреденъ трудъ и да се даде електрическа енергия на фабрика „Царъ Борисъ“ презъ лѣтния сезонъ, когато ще правятъ ремонтъ на парнитѣ си котли.

По докладъ на кмета се назначи комисия за разглеждане отчетитѣ на учил. настоятелства въ града и кв. „Сесъ-Севмесъ“ за 1933/34 фин. год.

Сжщо по докладъ на кмета се одобриха бюджетитѣ за 1933/34 фин. година на Варненското и Сесъ-Севмеското учил. настоятелства.

Накрай съвета се занима и съ връщането на неправилно внесени суми, освобождаване гаранциитѣ на уволнени общински чиновници и др.

Заседание на 17 ноемврий 1933 год.

Заседанието се откри отъ кмета г. П. Ю. Панайотовъ. Присъжствуватъ всички съветници съ изключение на Юм. Налбантовъ и Ж. Г. Желябовъ.

Присъжпвайки къмъ т. 2 отъ дневния редъ, кмета докладва: 1) постъпилата молба отъ управителния съветъ на съюза на българскитѣ адвокати, съ която молятъ да имъ се отпусне мѣсто за постройка на почивна станция до тази на телеграфо-пощенци; 2) молбата на Застрах. Дружество „Витосъ“, (което сжщо иска мѣсто за почиваенъ домъ и 3) отъ мѣстното ловно д-во „Соколъ“, че се отказватъ отъ посоченото и искано мѣсто и искатъ да имъ се отпусне такова въ „Карантината“ въ размѣръ на 61 декаръ и 700 метра.

По въпроса, следъ като се изказаха г. г. съветницитѣ Ст. Савовъ, Хр. Мирски, Ст. Пешевъ, Ан. Янковъ, Н. Поповъ, Ан. Петровъ, Д-ръ Неновъ, Соф. Георгиевъ и кмета П. Ю. Панайотовъ, съвета

реши: 1) да се отпусне искания парцелъ № 16 за постройка почивна станция за Съюза на българските адвокати, при условия които ще легнатъ въ сключения за целта договоръ; 2) отлага за друго заседание разглеждането молбата на Застрах. д-во „Витоша“ и 3) отстъпва на мѣстното ловно д-во „Соколъ“ исканото мѣсто въ „Карантината“.

Кмета докладва за одобрение сключенитѣ договори между Варненското училищно настоятелство отъ една страна и 1) Никола Ат. Костадиновъ — добруджански кварталъ № 627, 2) Фота Кирилова — македонски кварталъ № 677/12 и 3) Михаилъ Куртевъ — добруджански кварталъ, за наемане здания за училища. Следъ като кмета изказа мнението на постоян. присъствие, съвета реши да одобри тия договори.

Удобрива се сжщо отъ съвета протоколи №№ 20/V., 21/3 и 17/2 на учил. настоятелство за доставка направо отъ пазаря на учебници и учебни помагала, учебни пособия и 32 нови печки.

Заведующъ отдѣлението общински имоти и търгове докладва произведенитѣ на 13 и 15 ноемврий търгове за отдаването подъ наемъ общински зеленчукови градини „Св. Константинъ“ и за продажбата на 6000 кгр. грозде димятъ отъ лозята „Св. Константинъ“ — експортенъ сѣртъ.

Съвета, следъ като изслуша мнението на пост. присъствие и на общ. съветници г. г. А. Гачевъ, Хр. Мирски и Ст. Савовъ, одобри действието на пост. присъствие по въпроса, както и произведенитѣ търгове.

По докладъ на сжщия, съвета одобри щото, поради несъстоялия се по неявяване конкуренти търгъ на 27. X. т. г. за отдаване подъ наемъ общ. ниви задъ новия затворъ, то отдаването да стане по доброволно съгласие.

По докладъ на кмета, съвета разреши да се даде за срокъ една година подъ наемъ общин. зеленчукова градина „Орта Чаиръ“ отъ 111,742 декара на Морската и Дунавска полицейска служба по цена 200 лв. на декаръ подъ вода и 150 лв. — надъ вода.

Реши да се отмени решение № 28/244 отъ 6. VI. 1933 на съвета, относително купеното отъ Георги А. Бошнаковъ общинско мѣсто което е искалъ да се прехвърли върху Никола Саидовъ. На Бошнаковъ се продължава съ още една година срока за застрояването му.

Сжщо съвета реши да се намали доставката на чакълъ и пѣськъ за пѣтно-паважното отдѣление съгласно искането му съ писмо № 2208 отъ 10. X. 1933 год. за чакъла отъ 200 куб. м. на 50 куб. м., а за пѣська отъ 150 на 25 куб. м.

По докладъ на заведующия отдѣла за общ. имоти и търгове, следъ като се изказахъ общин. съветници г. г. А. Гачевъ, Соф. Георгиевъ, Петръ Стояновъ, Хр. Мирски, Др. Ненковъ, Н. Поповъ и кмета П. Ю. Панайотовъ, съвета одобри решението на пост. присъствие за отдаване на предприемачъ дървесиновата маса въ общин. сечище „Кетенликъ“ по доброволно съгласие и 2) произведеното на 6. XI. с. г. спазаряване за сжщото сечище съ Георги И. Овчаровъ отъ гр. Варна по 637 лв. декара за цѣлото сечище.

По докладъ на Управителя на Общ. Лозаро-Овощарско Стопанство, съвета одобри: 1) произведенитѣ 6 търга за продажба на безстопанственъ добитъкъ и 2) отпущането на 5000 първокласни рѣзници отъ общин. разсадникъ на Б. Банковъ отъ с. Кнежа и свещ. Божовъ отъ с. Скребатно, въ замѣна на продаденитѣ по-рано повредени такива.

Кмета вдигна заседанието.

Общинско Курортно Стопанство — Варна

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5918

гр. Варна, 15 мартъ 1934 год.

Въ допълнение на обявление № 4796 отъ 5. III. т. г. публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 279 отъ 14. III. т. г., обявява се на интересующитѣ се, че на 26 мартъ т. г. въ Варненското окръжно данъчно управление, до 15 часа ще се произведе търгъ, съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ бръснарницата въ „Св. Константинъ“, за време отъ 1 априль 1934 г. до 31 мартъ 1935 г.

Първоначална цена 3000 лв.

За правоучастие залогъ 10% въ банково удостоверение, документи съгласно З.Б.О.П. и документъ за завършенъ курсъ по фризьорство.

Всички разноски: гербъ, данъци, публикации и пр. сж за смѣтка на наемателя.

Поемнитѣ условия се виждатъ въ общината.

Отъ Стопанството

Общинско Курортно Стопанство — Варна

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4583

гр. Варна 1. III. 1934 год.

Въ допълнение на обявление № 3979 отъ 22 февруарий 1934 г. публикувано въ Държав. вестникъ брой 268 отъ 28 февруарий 1934 г. обявява се на интересующитѣ се, че на 29 мартъ 1934 г. въ Варненското окръжно данъчно управление, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване подъ наемъ казиното въ приморската градина, за време отъ 1 априль 1934 г. до 31 мартъ 1937 г.

Първоначалниятъ наемъ за цѣлия периодъ е 1,200,000 лв.

За правоучастие се иска залогъ 5% въ банково удостоверение. Документи съгласно закона за Б. О. П.

Предложенията и документитѣ се приематъ отъ 15 до 16 часа.

Всички разноски: гербъ, данъци, публикации и пр. сж за смѣтка на наемателя.

Поемнитѣ условия се виждатъ въ общината.

Отъ Стопанството

Лѣтувалитѣ презъ миналия сезонъ чужденци въ Варна

501. Корди Маеръ — предприемачъ — Буда-Пеща
 502. Майосъ Ангонидиядисъ — търговецъ —
 Букурещъ
 503. Ана Мазуркова — учителка — Круба
 504. Мария Покрунова — учителка — Прага
 505. Янъ Вендеславъ Павелъ — капитанъ —
 Йозефовъ — Семейно
 506. Йосифъ Ешнекъ — Виена
 507. Франциска Кирникъ — Виена
 508. Рудолфъ Хоракъ — студентъ — Виена
 509. Йоханъ Грабнеръ — " " "
 510. Йоханъ Урагъ — " " "
 511. Лоисъ Шарлъ — " " "
 512. Далиборъ Сихровски — инженеръ — Прага
 513. Войтехъ Пасека — чиновникъ — Братислава
 514. Серафима Шокарова — домакиня — Прага
 515. Басия М. Соломонъ — Калафатъ
 516. Сало Фоервекъ — експортъоръ — Виена
 семеенъ
 517. Мато Кушичичъ — чиновникъ — Земонъ
 семейно
 518. Лодиеговъ Матишекъ — търговецъ —
 Братислава
 519. Иванъ Сикора — търговецъ — Прага
 520. Ада Йонъ — учителка — Виена
 521. Ернешъ Френшелъ — студентка — Виена
 522. Базела Крушкова — учителка — Пардубиче
 523. Йосифъ Радошъ — чиновникъ — " "
 524. Павла Хамерникова — Прага
 525. Инж. Зденекъ Ика — професоръ — Прага
 526. Жоржъ Булова — Прага
 527. Петъръ Целетъ — " "
 528. Йосифъ Мокошъ — бан. директоръ —
 Новавесъ
 529. Йосифъ Орбанъ бан. чиновн.—Златеморава
 530. Злата Икреиниева — Златеморава
 531. Ордоди Якошъ Вилмошъ — директоръ —
 Будапеца семейно
 532. Ружина Седлачкъ — домакиня — Пилзенъ
 533. Ема Андереръ — чиновникъ — Виена
 534. Марио Асавето Диецъ — инженеръ
 — Сапатова, Колубия
 535. Сузана Залма — Виена
 536. Томуръ Бей — търговецъ — Цариградъ
 537. Викторъ Трагина — аптекаръ — Братислава
 538. Еленъ Францъ Гувернанкъ — Виена
 539. Карлъ Граилъ — професоръ — Виена
 540. Ото Фишеръ — фабрикантъ — Валтъ —
 Швейцария, семейно
 541. Бойтешка Запкова — Бърно
 542. Петъръ Новаковски — инженеръ — Варшава
 543. Леополдъ Ото — професоръ — Виена
 544. Соба Каламанъ — аптекаръ — Орадия
 545. Мария Вено Хайбуфска — Виена
 546. Ана Ернесгъ Браунъ — Темишваръ
 547. Жоре Вайндереръ — аптекарка — Букурещъ
 548. Еришъ Бранковичъ — фабрикантъ —
 Букурещъ, семейно
 549. Ядвига Миладовска — лѣкарка — Варшава
 550. София Сокатовска — Варшава
 551. Кзраилъ Хашекъ — студентъ — Прага
 552. Францъ Шерингъ — директоръ — Виена
 553. Ирина Велкова — професорка — Кралевоморе
 554. Мермила Велкова — бан. чиновничка —
 Кралевоморе
 555. Карлъ Каханъ — професоръ-танци —
 Кралевоморе
 556. Исакъ Ш. Леви — сѣрафинъ — Цариградъ
 557. Еримила Сикорова — студентка — Прага
 558. Хайганушъ Далданякъ — Бѣлградъ
 559. Наталия Йозефа Столинска — Прага
 560. Калвайтисъ Алфонзасъ — студентъ —
 Шаулъ Литония
 561. Бразайтисъ Йосъ — студентъ — Каунасъ
 562. Месарошъ Яношъ — офицеръ — Будола
 563. Мария Маркета Магнарова — Микаловче
 564. Зора Педенова — бан. чиновничка — Прага
 565. Сали Самоелъ — Милано
 566. Юлия Воскаръ Д. Севалдъ — Сексардъ
 567. Мари Франкъ — Пилзенъ
 568. Ана Верманова — Пилзенъ
 569. Елиза Верманова — Пилзенъ
 570. Ерославъ Връба — Мелникъ, семейно
 571. Мария Хумбертъ — шивачка — Виена
 572. Херманъ Лудвагъ — директоръ — Виена
 573. Олимпиядора Фридрицъ — Виена
 574. Бабисъ Францъ — инженеръ — Грацъ,
 семейно
 575. Соня Фаеръ Зубовичъ — Виена
 576. Д-ръ Янъ Водетричинъ — Колинъ
 577. Йосифъ Маркузи — архитектъ — Лушиче
 578. Рудъ Шлезингеровъ — чиновникъ — Ракочани
 579. Албина Сошлоръ — учителка — Бродъ
 580. Мулеръ Франтишкъ — адвокатъ — Храдистъ
 581. Ярославъ Пицка — чиновникъ — Прага
 582. Ана Каминска — Плосковицъ
 583. Ердошъ Георгъ — журналистъ — Будапеца
 584. Бѣла Дидеръ — Будапеца
 585. Ерославъ Коциякъ — актьоръ — Моравска
 Острова
 586. Мирка Свозилъ — Бърно
 587. Велициякъ Ваисъ — търговецъ — Гьорлицъ
 588. Киркоръ Асаяръ — съветникъ — Цариградъ
 589. Мария Станиславска — акушерка — Прага
 590. Паулъ Волински — инж.-механ. — Виена
 591. Жакъ Гримбергъ — търговецъ — Цариградъ,
 семейно
 592. Робертъ Шмайбергъ — адвокатъ — БаниВислау
 593. Херна Гутмансталъ — Виена
 594. Д-ръ Зашекъ Закучичъ — Косиче
 595. Анна Клечкова — аптекарка — Прага, семейно
 596. Дошъ Инцвандъ — чертежникъ — Будапеца
 597. Степанка Мола — Белнари
 598. Вилма Ситней — Цариградъ
 599. Мария Ценковска — студентка — Бърно
 600. Ванилие Фейеръ — Росица

Обявява се на пенсионеритѣ само за изслушено време отъ гр. Варна да се явятъ въ общинско управление стая № 12, бюро за пенсии, да си получатъ извлечение по класирането имъ както и преписитѣ отъ решението на пенсионния съветъ за оформяването имъ отъ пенсионното отдѣление, безъ което пенсията за първото тримесечие отъ 1934 год. нѣма да имъ бжде изплатена, като донесатъ съ себе си и пенсионнитѣ си книжки.